Rezolvări și explicații – set 3

1. Se citește un șir de "n" numere reale. Să se afișeze: suma acestor numere, valoarea maximă din șir.

Rezolvare:

```
#include <stdio.h>
    #include <stdlib.h>
   #include <limits.h> //pentru constanta INT MIN adica minus infinit
 5
 6
        int n, i=0;
 7
        float a[20], s=0, max=INT MIN;
 8
 9
10
11
12
        printf("Introduceti lungimea sirului n=");
        scanf("%d",&n);
13
        for (i=0;i<n;i++) // parcurgem sirul cu indici de la 0
14
15
16
            printf("a[%d]=",i);
17
            scanf("%f", &a[i]);
18
            s+=a[i]; // reactualizam suma numerelor
19
            if (a[i]>max)
20
                max=a[i];
21
22
        printf("Suma numerelor este: %.2f\n",s);
        printf("Valoarea maxima din sir este: %.2f\n", max);
23
24
        return 0;
25
```

Pentru n=10, iar șirul a[] având următoarele elemente în memorie:

i	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
a[i]	2.3	5	1	-1.8	3	4	4.7	-2.2	9.1	4.9

Avem:

- Când i=0, primul element din șir este a[0]=2.3, suma devine s=0+2.3=2.3 iar maximul max=a[0]=2.3 (pentru că 2.3>INT MIN)
- Când i=1, al doilea element din şir este a[1]=5, suma devine s=2.3+5=7.3 iar maximul max=a[1]=5 (pentru că 5>2.3)
- Când i=2, al treilea element din șir este a[2]=1, suma devine s=7.3+1=8.3 iar maximul rămâne max=5 (pentru că 1<5)
- Când i=3, al patrulea element din șir este a[3]=-1.8, suma devine s=8.3-1.8=6.5 iar maximul rămâne max=5 (pentru că -1.8<5)
- Când i=4, al cincilea element din șir este a[4]=3, suma devine s=6.5+3=9.5 iar maximul rămâne max=5 (pentru că 3<5)

- Când i=5, al șaselea element din șir este a[5]=4, suma devine s=9.5+4=13.5 iar maximul rămâne max=5 (pentru că 4<5)
- Când i=6, al şaptelea element din şir este a[6]=4.7, suma devine s=13.5+4.7=18.2 iar maximul rămâne max=5 (pentru că 4.7<5)
- Când i=7, al optulea element din șir este a[7]=-2.2, suma devine s=18.2-2.2=16 iar maximul rămâne max=5 (pentru că -2.2<5)
- Când i=8, al nouălea element din șir este a[8]=9.1, suma devine s=16+9.1=25.1 iar maximul devine max=a[8]=9.1 (pentru că 9.1>5)
- Când i=9, al zecelea element din şir este a[9]=4.9, suma devine s=25.1+4.9=30 iar maximul max rămâne max=9.1 (pentru că 4.9<9.1)

Deci, când vom tipări la consolă valorile variabilelor *s* și *max*, vom vedea ca suma este 30 iar maximul este 9.1.

```
■ C\Users\paula\OneDrive\Desktop\test\bin\Debug\testexe

Introduceti lungimea sirului n=10
a[0]=2.3
a[1]=5
a[2]=1
a[3]=-1.8
a[4]=3
a[5]=4
a[6]=4.7
a[7]=-2.2
a[8]=9.1
a[9]=4.9
Suma numerelor este: 30.00
Valoarea maxima din sir este: 9.10
```

2. Se citește un șir de n+1 numere reale a_0 , a_1 , ..., a_n reprezentând coeficienții unui polinom de gradul n. Se citește o valoare reală x. Să se calculeze valoarea polinomului în punctul x.

Rezolvare:

```
#include <stdio.h>
   #include <stdlib.h>
   #include <math.h>
    int main()
 5
 6
        //variabila "v" va stoca valoare polinomului
 7
        float x,a[20],v=0,xp;
8
        int n,i;
        printf("n="); scanf("%d", &n);
 9
10
        printf("x=");scanf("%f",&x);
        for (i=0;i<=n;i++)//sunt n+1 coeficienti, de la 0 la inclusiv "n"</pre>
11
12
13
14
            printf("Coeficient de ordin %d este ",i);
15
            scanf("%f", &a[i]);
            xp=(float)pow(x,n-i);//calculam x la puterea n adica x^n
16
            v=v+xp*a[i];//echivalent cu v+=xp*a[i]
17
18
```

```
19
        printf("\nPolinomul este:\n");
        for(i=n;i>=0;i--)
20
21
22
            printf("%.2f",a[i]);
            if (i>0) printf("*X^%d+",i);
23
24
            else printf("*X^%d",i);
25
        printf("\nValoarea polinomului este: %.2f\n",v);
26
27
        return 0;
28
```

Pentru n=4, x=-1, iar șirul a[] având următoarele elemente în memorie:

Avem polinomul de forma $5*X^4+2*X^3+4*X^2+1*X^1+7*X^0$

Valoarea v a polinomului în punctul x=-1 va fi:

- Când i=0, coeficientul de ordin 0 al polinomului este a[0]=7
   Puterea lui x la 0 este xp=(-1)^0=1
   Valoarea v se reactualizează v=0+1*7=7
- Când i=1, coeficientul de orfin 1 al polinomului este a[1]=1,
   Puterea lui x la 1 este xp=(-1)^1=-1
   Valoarea v se reactualizează v=7+(-1)*1=6
- ❖ Când i=2, coeficientul de ordin 2 al polinomului este a[2]=4,
   Puterea lui x la 2 este xp=(-1)^2=1
   Valoarea v se reactualizează v=6+1*4=10
- ◆ Când i=3, coeficientul de ordin 3 al polinomului este a[3]=2,
   Puterea lui x la 3 este xp=(-1)^3=-1
   Valoarea v se reactualizează v=10+(-1)*2=8
- Când i=4, coeficientul de ordin 4 al polinomului este a[4]=5,
   Puterea lui x la 4 este xp=(-1)^4=1
   Valoarea v se reactualizează v=8+1*5=13

În consolă, outputul va fi:

```
in=4
x=-1
Coeficient de ordin 0 este 7
Coeficient de ordin 1 este 1
Coeficient de ordin 2 este 4
Coeficient de ordin 3 este 2
Coeficient de ordin 4 este 5

Polinomul este:
5.00*X^4+2.00*X^3+4.00*X^2+1.00*X^1+7.00*X^0
Valoarea polinomului este: 13.00
```

3. Se citește o matrice pătratică A de dimensiune $n \times n$. Să se calculeze transpusa matricii A.

Rezolvare:

```
#include <stdio.h>
    #include <stdlib.h>
 3
    int main()
 4
         int n,a[20][20],i,j,temp;
 5
 6
         printf("n=");scanf("%d",&n);
 7
         printf("Introduceti elementele matricii:\n");
 8
         for (i=0; i<n; i++)</pre>
 9
             for(j=0;j<n;j++) // parcurgem matricea cu indici de la 0</pre>
10
11
                  printf("a[%d][%d]=",i,j);
12
                  scanf("%d", &a[i][j]);
13
        for (i=1; i<n; i++)</pre>
14
15
             for (j=0; j<i; j++)</pre>
16
17
                  temp=a[i][j];
18
                  a[i][j]=a[j][i];
19
                  a[j][i]=temp;
20
         printf("Matricea transpusa este:\n");
21
22
         for (i=0; i<n; i++)</pre>
23
24
             for (j=0; j<n; j++)</pre>
25
                  printf("%d ",a[i][j]);
26
             putchar('\n');
27
28
         return 0;
29
```

Pentru n=3 și matricea

$$A = \begin{array}{c|cccc} 2 & 2 & 3 \\ \hline 1 & 7 & 9 \\ \hline 1 & 4 & 4 \end{array}$$

Ca să putem calcula transpusa, coloanele matricii initiale devin linii. În rezolvare, ne folosim de 2 indecși i și j, unde indexul *i* parcurge liniile matricei iar indexul *j* parcurge coloanele matricei.

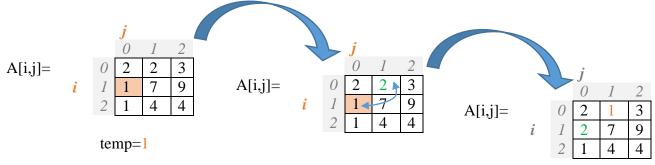
$$A[i,j] = \begin{array}{c|cccc} & & & & & & & & \\ & 0 & 1 & 2 & \\ & 0 & 2 & 2 & 3 \\ & \downarrow & 1 & 1 & 7 & 9 \\ & 2 & 1 & 4 & 4 \end{array}$$

În secvența de cod de la liniile 14-20 construim transpusa astfel:

- **❖** Când i=1, j=0
  - ➤ Când j=0 manipulăm elementul a[1][0] a cărui valoare o copiem într-o variabilă auxiliară/temporară numită *temp* (linia 17), pentru că dorim să interschimbăm pe a[i][j] cu a[j][i] (liniile 18-19).

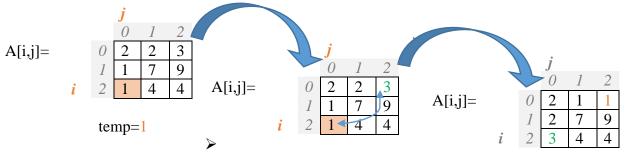
Astfel că, temp=a[1][0] adică temp=1 a[1][0]=a[0][1] adică a[1][0]=2 //interschimbam pe a[1][0] cu a[0][1] a[0][1]=temp adică a[0][1]=1

Vizual, are loc aceasta:

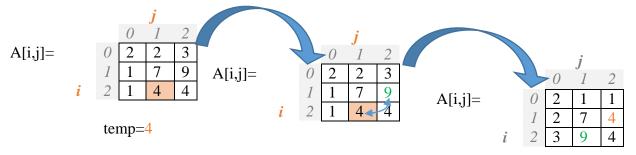

- **❖** Când i=2
  - ➤ Când j=0 manipulăm elementul a[2][0] a cărui valoare o interchimbăm cu a[0][2] folosind variabila auxiliara *temp*.

Avem:

➤ Când j=1 manipulăm elementul a[2][1] a cărui valoare o interchimbăm cu a[1][2] folosind variabila auxiliara *temp*.

În consolă outputul va fi: